

גדעון שגן

ג דעון נולד בשכונת נחליאל בחדרה. למד בבית הספר היסודי ע"ש ארלוזורוב, לאחר מכן שנתיים בגימנסיה וממנה עבר לבית הספר התיכון המקצועי "עמל", בו השתלם בו במגמה של מכניקה עדינה. היה חבר "הנוער העובד" ובמסגרת תנועה זו יצא להכשרה להקמת גרעין בכפר עזה.

גדעון התגייס לצה"ל באפריל 1957 במסגרת הנח"ל. נפל

בקרב ליד אשמורה בגבול הצפון ביום י"ד בשבט תש"ח (12.2.1960) והובא למנוחת עולמים בחלקה הצבאית בבית העלמין בחדרה.

שמו הונצח בספרון "הם היו רעי" שהוציאו לאור חבריו

לזכרו ולזכר חבריו שנפלו באותה תקופה.

גדעון שגן

ל ד מ ו ת ו

חבריו זוכרים אותו כבחור חביב, איש רעים הרוצה ומסוגל להתחבב על כל מכריו. בגלל כך מרובים היו חבריו ואלה אהבו להיות במחיצתו. הוא ניחון בסגולות נוספות: שנינות וכוח שיכנוע. בסגולות אלו הצטיין בהיותו בגרעין ההכשרה וגם בעת שרותו בצה"ל. משסיים תפקידו בצה"ל נקרא להישאר כמדריך בגדודו. חברו מנוער משרטט דמותו: זוכר אני את היום בו הכרתיו לראשונה. יום אביבי נאה, כשאנו צועדים בשורותיים, ומעל גבינו מתנוצצים באור השמש תיקים חדשים. הפכנו לתלמידי בית החינוך, בו קיבלנו את חינוכנו היסודי.

כשאר הילדים גם גדעון היה שותף למעשי השובבות השונים וגם נשא בעונשים לא מעטים. כלום ישנו ילד העובר בית ספר עממי, מבלי להתפס לשובבות? שונה לחלוטין הוא נראה בשעורי החקלאות ושונה בשעורי הנגרות. כאן הוא היה במלוא רצינותו וסקדנותו. מעבודות כפיים אלו הוא שואב את

גדעון שגן

תכונת הרצינות, הניכרת בו יותר ויותר ככל שהוא מתבגר, והודות לתכונה זו, ואחריותו ודמותו החינוכית הוא אף מושאר לתפקידו הצבאי".

אהבתו לעבודת כפיים מביאה אותו ומספר מצומצם מחבריו, "לקלוב לתעופה ע"ש עמיחי". בקלוב בונים טיסנים ולומדים מעט אורודינמיקה, ומי לא זוכר את "הסנונית", "הבמבי", ה"לוציפר", ה"צ'יצו" ועוד רבים אחרים.

חבריו בוודאי זוכרים טיסנים אלה. לאחר בנייתם יוצאים לשפת הים כדי להטיסם באוויר. בין המקומות הראשונים בתחרויות, מופיע גדעון אשר טיסניו יפים ובנויים בדייקנות להפליא.

העבודה במסגרת הפעולות אינה מספקת אותו והוא מתחיל בבניית דגמים שונים של אווירונים, בזמנו הפנוי.

בבקרי אותו פעם, ראיתו עוסק בעיבוד דגם. הופתעת מאוד, משום שדגמים בנו רק מדריכנו בקלוב. שאלתיו כיצד הוא בונה את הדגם והוא בחיך ביישני השיב: "מצאתי

גדעון שגן

תוכנית בחוברת חיל האוויר ואני מנסה את כוחי בבנייה".
שום קושי לא עיכב את גדעון בעבודת כפיים. הדגם
נבנה בדיוקנות רבה, אמנם לאט ואחרי מספר נסיונות, אך
אחריו באו עוד דגמים רבים, התלויים על קירות חדרו.
מלבד בניית דגמים מקדיש גדעון זמן לבעלי חיים. הוא מטפל
ביונים, מקים שובך, ומשתובב עם כלבו האהוב עליו "כושי".
בונה אקווריום ומגדל דגים, אך בגלל חוסר תנאים מתאימים
וההוצאות המרובות הכרוכות בגידול דגים, הוא דוחה זאת
לתקופה מאוחרת יותר.

לתנועת הנוער העובד נכנסנו בכיתה ו'. בפעולות
הראשונות הרבינו לטייל בסביבת חדרה המושבה שהפכה
ברבות הימים לעיר. בעיקר אהבנו לטייל בבריכות הדגים,
לקטוף נרקיסים או לטייל במקומות חדשים שלא הכרנו.
על גדעון התחבב בעיקר נחל חדרה ואליו חזר פעמים רבות,
בלווית שכנים ואף לבדו בכדי לדוג דגים. אחר כך התחילה
תקופת הטיולים ומחנות העבודה. זוכר אני את המחנה הראשון

גדעון שגן

בעין גב, בו היה הוא הדמות החיה.

בכל יום צץ במוחו רעיון חדש שהלהיב את החברה. החל

מ"המשולשים" וכלה ב"מקהלת הלילה טוב".

אחרי סיום בית החינוך נכנס גדעון לבית הספר תיכון.

הוא לומד שם שנתיים ומחליט כי בלי עבודת ידיים לא יוכל

להמשיך. מהגימנסיה עבר לבית ספר "עמל" ומתמחה במסגרות

כללית וחרטות. גם פה התחבב מיד על מוריו ועל התלמידים

הסובבים אותו ובעיקר על מדריכיו למלאכה. תקופה זו עוברת

מהר מאוד ואנו עומדים בהכרזת גרעין "יעוד". הגרעין

יוצא להכשרה ראשונית בעין חרוד ומשם לאימונים. אחרי

תקופת אימונים קצרה אנו במשק והפעם בכפר רופין.

יום אחד מוצא גדעון זוג יוני בר שנפלו מקנם, וכמובן

שהגוזלים מוצאים מקלט בחדרינו ומטיילים בו חופשיים.

בעיקר התחבב על ילדי הגן, ומדי ערב היו באים

לראות כיצד מאכיל הזוג את גוזליו מתוך פיו. משם אנו

עוברים לכפר עזה ובמשק ישנו תחביב חדש, חריטת תמונות

גדעון שגן

בעץ. גדעון יושב לילות שלמים ובשבתות וחורט. הוא מוצא סיפוק רב בעבודתו.

מכפר עזה עבר הגרעין לתקופת אימונים ארוכה, ומתפזר בפלוגות שונות. באימונים אלה אשר ברובם היו קשים התגלה גדעון בתכונותיו הנפלאות: אחראי ורציני בתפקיד, חייל מעולה בעל כושר מנהיגות, השש לעזרת חבריו בשעת הצורך. הוא מומלץ ע"י מפקדיו ונשאר לתפקיד תקופה נוספת, בשעה שכל הגרעין חוזר לכפר עזה.

הוא בא פעמים רבות לבקרנו במשק ותמיד הוא נחקר ונשאל על תפקידיו. הוא יוצא לשמור על גבולותינו בצפון ויומיים אחרי ביקורו האחרון מגיע מכתב קצר ובו: "אין מה לספר, אצלנו המצב גרוע, בעוד מספר ימים תבינו. כתבו הרבה מכתבים".

מאז נדם קולו, לא ראינוהו יותר.

בן 21 שנים, כה צעיר, יפה תואר, חסון ובעל מידות

נפלאות. הלך מאתנו חבר יקר, גדעון!

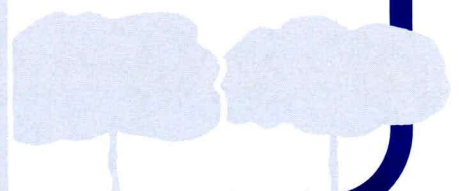
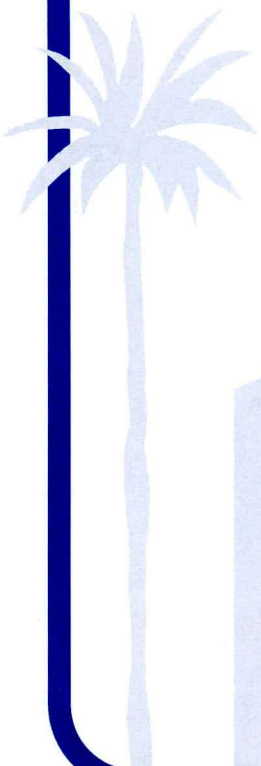
יד לבנים - חדרה

גדעון שגן

לא נשוב לראותו בשמחותינו, רק זכרו עמנו".

שנה

כפר עזה - 29.2.60

יד לבנים - חדרה

גדעון שגן
בן ברכה ושלמה שגן

26/10/39
12/02/60

ה' בחשון ת"ש
י"ד בשבט תש"כ

נולד ביום
נפל ביום